

vedtoges med 141 stemmer mod 129, medens 30 afholdt sig fra at stemme.

Ved forelæggelsen i plenarforsamlingen den 12. maj 1958 redegjorde sømands- og skibsredergruppen på ny for deres stilling, ligesom en række regeringsrepræsentanter ønskede nærmere at begrunde deres stemmeafgivning. Derefter godkendtes den af udvalget udarbejdede rapport enstemmigt, og der foretoges afstemning om udkastene til de tre internationale instrumenter. Ved den endelige afstemning vedtoges konventionen med 104 stemmer mod 22, medens 22 delegerede undlod at stemme. For konventionen stemte samtlige regeringer med undtagelse af regeringsrepræsentanterne fra Argentina, Grækenland, Indonesien, Irland, Japan, Panama, Portugal, Storbritannien, Schweiz, Tunis, Tyrkiet, Den tyske Forbundsrepublik og U.S.A., der alle undlod at stemme. Rekommendationen vedtoges med 127 stemmer, ingen stemte imod, men 20 delegerede undlod at stemme. Endelig vedtoges resolutionen med 71 stemmer mod 32, medens 35 delegerede undlod at stemme.

Konventionens tekst findes aftrykt som bilag 1, rekommendationens som bilag 2 og resolutionens som bilag 3.

III. Udvalget angående forhyring af søfolk gennem fast etablerede forhyringskontorer.

Udvalget, der afholdt 6 møder, bestod af 50 medlemmer (30 regeringsrepræsentanter, 10 skibsrederrepræsentanter og 10 sømandsrepræsentanter). Til formand valgtes regeringsrepræsentanten for De forenede Stater *Rothschild*, til viceformænd den britiske skibsrederrepræsentant *Laird* og den norske sømandsrepræsentant *Hauge*. Som rapportør valgtes den italienske regeringsrepræsentant *Berio*.

For at opnå lighed ved afstemningerne tillagdes der hver regeringsrepræsentant 1 stemme, mens skibsreder- og sømandsrepræsentanterne hver havde 3 stemmer.

Som grundlag for udvalgets forhandlinger forelå en af Det internationale Arbejdsbureau udarbejdet blåbog, der bl. a. indeholdt en redegørelse for spørgsmålets behandling på Den forberedende tekniske Søfartskonference i London 1956.

Før man gik over til en detaljeret gennemgang af den foreslåede rekommendation, fandt en kortfattet generaldebat sted, under hvilken adskillige regeringsrepræsentanter og sømandsgruppen gav udtryk for almindelig tilslutning til den foreslåede tekst, idet man dog forbeholdt sig på et senere trin at fremsætte ændringsforslag. Den danske skibsrederrepræsentant og skibsrederrepræsentanten for De forenede Stater tog visse forbehold såvel med hensyn til indledningen som med hensyn til nogle af det foreslåede instruments væsentligste bestemmelser.

Derefter påbegyndtes en detaljeret gennemgang af den foreslåede rekommendation. Et af den britiske regeringsrepræsentant fremsat forslag om en redaktionel ændring i indledningens 3. stk., henvises til redaktionsudvalget.

Skibsrederrepræsentanten for De forenede Stater stillede forslag om i indledningens 3. stk. at udtage ordene „gennem fast etablerede forhyringskontorer“ og i stedet indsætte ordene „til tjeneste i skibe registreret i fremmede lande“, hvilket var i overensstemmelse med den af Londonkonferencen vedtagne tekst. Efter at det var blevet forklaret, at det omhandlede stykke var af formel natur og blot gengav ordlyden af dette punkt på dagsordenen, således som det var vedtaget af styrelsesrådet, indvilligede forslagsstilleren i at ændre sit forslag derhen, at det blot gik ud på at udelade de pågældende ord uden at erstatte dem med andre, hvilket forslag fik udvalgets tilslutning.

Til stk. 1 i selve rekommendationen blev stillet fire ændringsforslag. Det første fremsattes af den græske skibsrederrepræsentant med støtte af samme lands regeringsrepræsentant og gik ud på at erstatte stykket med en ny tekst, der begrænsede rekommendationens område til forhyring af søfarende af egen nationalitet. I konsekvens heraf foresloges at erstatte ordene „equal to“ i den foreslåede tekst med ordene „in accordance with“ samt kræve ikke alene overensstemmelse med kollektive overenskomster, men også med en sådan social standard, som er foreskrevet i lovgivning og administrative bestemmelser. Formålet med dette forslag var bl. a. at bringe den mere på linje med de hensigter, som Joint Maritime Commission havde haft, da den